

SURVIVAL

3

News

1995

2

Tapahtumakalenteri

lisää tietoja

20.11.95 mennessä puukkotilaukset	s. 14
27.11.95 mennessä talviharjoituksen ilmoittautuminen	s. 6
3.12.95 Syyskokous	s. 4
2.-8.1.96 Talviharjoitus	s. 6
15.1.96 jäsenmaksun eräpäivä	
keväällä 1996 Eräperinne kurssi	
kesäkuussa 1996 Erämessut	
1.6.1996 mennessä UT-kurssin ilmoittautuminen	
15.-24.7.1996 UT-kurssi Pohjois-Satakunnassa	s. 9
heinäkuussa 1996 Vuoristo/jäätikkövaellus Norjassa	

Survival News Deadline 1996

- No 1) 15.1
- No 2) 1.4
- No 3) 20.8
- No 4) 15.10

SURVIVAL

TOIMITUS
Nalle Corander
Mailatie 14 B
01280 Vantaa
☎ 09-308 972
☎ 040-5846 946

Päätoimittaja:
Mika Kalakoski
☎ 09-340 2227
☎ 050-359 2792

Ilmoitustilan myynti:
Ab Eräperinne Oy
Mailatie 14 B
01280 Vantaa
fax 09-308 972

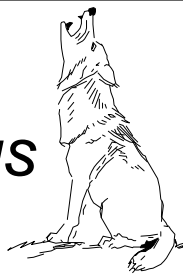
ISSN 0786-1672

ILMOITUSHINNAT

1/1 700 mk
1/2 400 mk
1/4 250 mk

3

Voudin ulvahdus

Talvi on tullut maan pohjoisimpiin osiin ja etelässäkin ilmat ovat kylmenneet. Korouomassa Posiolla retkeillessäni sain jälleen todeta ulkoilun turvallisuus taitojen merkityksen. Ilta alkoi hämärtymään Pajupuron kämpällä kun ihmettelimme ystäväni Johnin kanssa missä olivat edellisyön kämpällä viettäneet tytöt, jotka olivat lähteneet tekemään päiväkierrosta lähiseudulle. Makuupussit ja rinkat olivat kämpällä mutta tyttöjä ei kuulunut vaikka jo pimeä puski tiukasti päälle, onneksi olivat kertoneet suunnan minne menivät. Kun aikamme vitsailtuamme aloimme huolestua lähdimme katselemaan heidän peräänsä, ja tunnin päästä tytöt löytyivätkin rotkon ylämaastosta lähes loppuunpalanein taskulampuin yrittämässä pysyä reitillä ja selviytymässä alas Korouoman lähes 100 metriseltä jyrkanteeltä tähtien valossa. 35 kilometrin päivätaival oli takana ja pakkasta -12 astetta, mutta positiivinen mieli korvasi puuttuvia turvallisuustaitoja ja varusteita. Arktisilla ja antarktisisilla alueilla useita vuosia työskennellyt ystäväni totesi olosuhteiden Suomen kaltaisilla taigavyöhykkeen alueilla olevan selviytymisen kannalta hankalia kosteuden

jatkuu . . .

4

ja nopeasti vaihtuvien säiden takia, hypotermian vaara korostuu kun kosteus astuu mukaan kuvioihin, joten huomiota oikeanlaiseen varustukseen on syytä kiinnittää ennaltaehkäisevänä toimenpiteenä.

Koulutusrintamalla kaivataan jäseniltä aktiivisuutta. Kisällien olisi syytä toimittaa koulutuskorttinsa Oltermannille jotta todistukset voitaisiin jakaa. Samoin voitaisiin käynnistää mestariseminaari halukkaille. Käytännössähän homma toimii niin että mestarikokelaat ottavat vastuulleen jonkun tapahtuman suunnittelun ja johdon, toimittavat suunnitelman Oltermannille joka tekee tarvittavat muutokset ja antaa palautteen. Käytännön osalla kokelas hoitaa järjestelyt ja tapahtuman johdon, oltermannin tai

hänen valtuuttaman tarkastusmestarin toimiessa yhtenä kouluttajana ja "opin näytteen" valvojana. Mestariksi kutsutaan kun riittävä näyttö koulutus ja johdotehtävissä Killan tapahtumissa on annettu. Kilta ei tule enää käyttämään vuodesta 1996 alkaen missään koulutus-tehtävissä henkilöitä, joiden koulutus-kortteja ei löydy oltermannilta! Toisaalta myös vanhojen kouluttajien on syytä luottaa uusiin kouluttajiin jotka poikkeuksetta ovat hoitaneet omat osuutensa kursseilla erittäin mallikkaasti, joten tilaa nuorille, innokkaille ja päteville on syytä antaa!

Mika Kalakoski

Vouti

SYYSKOKOUS

3.12.95 klo 18.00

Kalakoskella, Kilpolantie 16 D 43, Helsinki

Kokouksessa käsitellään sääntömuutos, tilintarkastajien vähentäminen yhteen (toinen ja ratkaiseva käsittely). Muuten sääntöjen mukainen asialista.

Tervetuloa

OLTERMANNILLA ON ASIAA

Tervehdys kaikille kiltalaisille säätyyn ja sukupuoleen katsomatta. Kiitokset aktiivisille kouluttajille ja Killan edusmiehille merkittävästä kiltavuodesta.

Erityinen tunnustus Björn Coranderille Killan 20-vuotis historiikin laatimisesta. Se on maineteko joka olkoon esimerkkinä muillekin kiltalaisille.

Vuoden alkupuolella Oltermannikin sai tunnustusta, josta suurin kunnia lankeaa koko Killalle. Suomen Seikkailukoulutuksen Tuki ry valitsi minut Vuoden Seikkailuohjaajaksi arvonimellä "Kipinäniskijä". Kaikki tiedämme, että kipinä kytee vain hyvin muokatussa taulassa. Oma Kiltamme on se taula ja sytykepallo jonka ansiosta tuli nyt valaisee ja lämmittää.

Eri lähteistä olemme saaneet lukea, että primitiivisekilpailut ovat osa Kuralan Arkeologisen Kokeilukeskuksen ja Inkpadutaklubin toimintaa ja mukana on ollut myös Survival Kilta.

Oltermannin on nyt kerrottava uusille kiltalaisille kuka on ollut primitiivikisa-ajatuksen ideologinen isä. Hän on kunniajäsenemme, voyageri ja asehistorianharrastaja Juha Waara. Ellei Väkevä-Jussi olisi ajanut asiaa olisi koko homma jäänyt oluthuuseksi tarinoiniksi. Primitiivijousta ja vipukeihäitä rakensimme UT-kurssilla vuonna 1976 Pentti Saanilahden kanssa ensimmäisen kerran pikku kisaa varten.

Juha Waaran pihanurmella rakennettiin kesäkuussa 1989 ensimmäinen n. 6m pitkä muinaisen nahkaveneenrunko. Vene valmistettiin pihlajasta, ilman nauvoja, nahkahihnasidoksin. Tämä

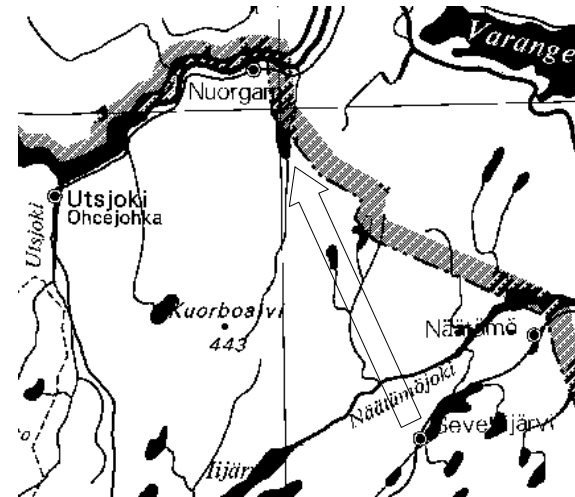
ennalistus oli näytteillä saman vuoden syyskuun ajan Porissa Satakunnan Maa-kuntamuseossa Elävän Historian näytteilyssä. Veneen katteena oli kolme vesipuhvelinvuotaa, valitettavasti tämä vene ei koskaan päässyt veteen. Sitä vastoin nyt toinen Kiltamme kunniajäsenistämme Eero Laitinen on valmistanut uuden ja vesikulkukelpoisen nahkaveneen Vesa Joki-Tokolan avustamana. Vene on nähtävänä Kuralassa ja se on erittäin käyttökelpoinen. Eeron muihin meriiteihin kuuluu meriarkeologinen sukellustoiminta ja vahva pioneeritoiminta suomalaisen jousimetsästyksen alullepanijana. Kiltamme ja sen jäsenet ovat merkittäviä ladunavaajia, polunlöytäjiä ja edellä kulkijoita. Laatu ja vaikuttavuus on tärkeämpää kuin toiminnan laajuus.

Oltermanni on kuitenkin hieman huolissaan uusien kiltalaisten vähäisestä kiinnostuksesta jatkokoulutuksen suhteen. Ensikesän UT-kurssilla tähän olisi runsaasti mahdollisuuksia.

Oltermanni Turkka

Borealiksesta Tundralle talviharjoitus 2. – 8.1.1996

Lähtö Rovaniemeltä 2.1.1996 aamulla (yöjunan saavuttua) linja-autolla Seveittäjärvelle.

Paluu Rovaniemelle 8.1. ennen yöjunan lähtöä. Mahdollisuus jäädä Rovaniemelle illanviettoon ja 9.1. tutustumaan Arktikumiiin.

Hinta on 800 markkaa ja sisältää harjoituksessa käytettävän erikoisruohtuksen ja koulutuksen, matkat jokainen maksaa itse!

Poikkeuksena edellisvuosien harjoitukseen liikkumme koko ajan ja keskeisimmiksi aiheiksi nousee erikoisruohtuksen (avaruusruohtoa, perinteistä ja vähintään kaksi lumopäivää), joten oman

muonan tuonti on ehdottomasti kielletty kaikilta osallistujilta. Toisena aihepiirinä ovat hätämajoitteet metsäläpissa ja tundralla, johon alueen luonteen muuttuminen matkan kuluessa antaa oivan mahdollisuuden.

Ennakkotehtävänä osallistujat varustautuvat retkelle oikeanlaisella vuodenaikaa ja olosuhteisiin soveltuvalla

vaatetuksella ja liikkumisvälineillä. Turvallisuusvälineiksi tarvitaan termotelttoja viitteellinen määrä, jotka osallistujat pyrkivät tuomaan sekä retkikeittimiä ja lumilapioita.

Mukaan mahtuu 8 henkilöä, ennakkoilmoittautuneita on jo viisi, joten pidä kiirettä! Minimi osallistujia määrä harjoituksen toteuttamiselle on viisi. Vahvista osallistumisesi **27.11.95** mennessä.

Lisätiedot ja ilmoittautumiset iltaisin Mika Kalakoski p. 9400-420 130

Ps. harjoitus on ankarin vuosiin: kaamoksen pimeys ja keskitalven ankaruus tulevat tekemään siitä unohtumattoman.

Turku open -95, primitiivi-asekilpailujen tulokset:

Tämän vuotinen primitiiviasekisa pidettiin kuten viime vuonna Kuralan Kylämäellä Turussa lauantaina 2.9. Osallistuvia Kiltalaisia oli turhan vähänlukuisia.

Jousi

Vipukeihäs, Atlati

Naiset :

1. Jarna Karrila
2. Johanna Seppä

Miehet:

1. Markku Ikäheimo
2. Jukka Ikäheimo
3. Simo Hankaniemi
4. Nalle Corander
5. Henrik Corander
6. Miika Vanhapiha
7. Kai Vaaralahti

Pojat:

1. Jami Mäkinen

Naiset:

1. Liisa Tuomi
2. Johanna Seppä
3. Jarna Karrila ja Marjut Opara
4. Kaarina Karsten

Miehet:

1. Petri Kokkinen
2. Jukka ja Markku Ikäheimo
3. Turcka Tuominen
4. Kai Vaaralahti
5. Timo Kuokkanen ja Miika Vanhapiha
6. Henrik ja Nalle Corander sekä Timo Miettinen
7. Simo Hankaniemi
8. Klaus Flinkman

Pojat:

1. Klaus Viljanen
2. Miika Kurka
3. Jami Mäkinen

Tiedustelut:

Tutkija Markku Ikäheimo, Kuralan Kylämäki, Kohmontie 7, 20540 TURKU
Puhelin 921- 2620422

Nalle Corander:

Jäänaskalit

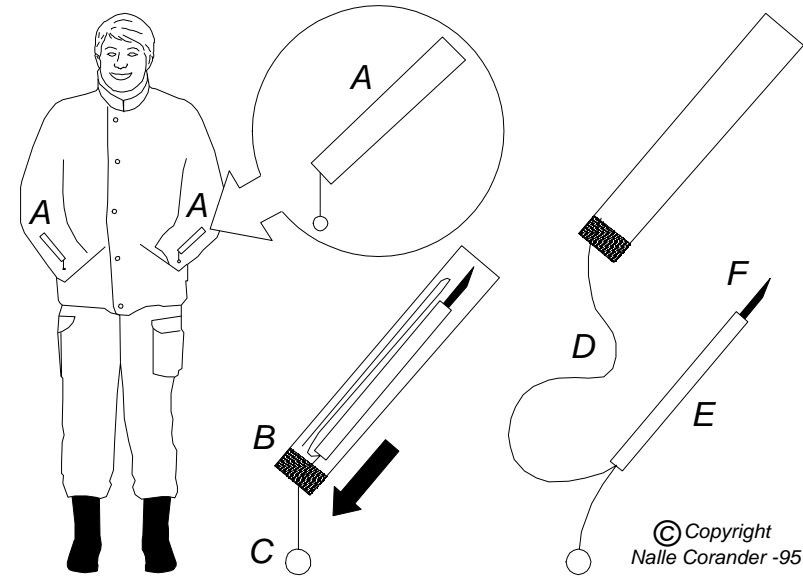
jotka ovat aina mukana käyttöä varten

Vaikka jäällä kuljettaessa ollaan miten varovaisia tahansa, voi kuitenkin käydä niin että jää ei kestä. Silloin olisi hyvä olla mukana jäänaskaleita, niin että ne ovat käytettävissä jos putoaa jäihin.

On kaunis ajatus ripustaa jäänaskalit kaulan ympärille. Mutta siinä niitä ei mielellään pidetä turhan takia, koska ne

ovat epämukavia ja ne otetaan helposti pois. Kun sitten hetken mielijohteesta lähdetään ulos jäälle, niitä harvoin muistetaan ottaa naskalit mukaan.

Koska retkillä usein käytetään samaa asua, olisi viisasta sijoittaa jäänaskalit niin, että ne ovat aina varmasti mukana.

Päällystakki, joka käytetään talvella, voi aina olla varustettu jäänaskaleilla. Paras paikka on takin hihat, joihin laitetaan pienet taskut jäänaskaleille. Taskun suut varustetaan tarranauhalla B, niin että ne aukeavat kun jäänaskalit

vedetään ulos lyhyellä narulla. Narun päässä on kuula C, jolloin niistä saa otteen rukkaskädelläkin. Narut kiinnitetään jäänaskaleihin ja takkiin estämään niiden hukkaaminen D.

Jäänaskaleiden ei tarvitse olla paksut. Viiden tuuman ruostumattomat naulat riittävät hyvin. Jäänaskalit voi myös tehdä esim. 10 mm lasikuituputkesta E ja kärki 5 mm ruostumattomasta putkesta F.

Liikkuminen jäällä vaatii aina varovaisuutta ja jäätietoa, vaikka jäänaskalit ovat mukana. Jos uppoaa jäihin, vaatteet kastuvat, tulee kylmä jolloin syntyy edellytykset hypotermialle. Jään paksuus ei ole mikään taie sen kestävyydestä,

sillä kestävyys riippuu ennen kaikkea jään rakenteesta. Kevätjäät ovat kaikkein petollisimpia ja niiden kestävyys saattaa heiketä varsin nopeasti. Usein on niin, että jää, joka aamulla kantaa, illalla pettää.

Aina olisi hyvä pitää mukana myös seuraavia tavaroita: Vyössä kotelossa linkkuveiti. Taskuissa vesitiiviit tulitikut, mini-kompassi, Maglight-taskulamppu, hiukan sidosnarua, sekä EA-pakkaus kuten pikasiteitä, laastaria, särkylääkettä, ensisidettä ym. Silloin pärjää monessa tilanteissa.

Tietoja UT-96 kurssista

Kysymyksessä on "vanhan ajan vilu ja nälkä kurssi", se tulee lyömään vuoden 1974 kurssin kärsimysnäytökset rasittavuudellaan. Kokoonnumme Kankaanpään Opistolla 15.7.96 josta lähdemme teoriapäivien jälkeen vaellukselle Hämeen- ja Pohjankankaita seuraten siten, että saavumme takaisin Kankaanpäähän 24.7.96 mennessä. Opistolla on tilat jonne keskeyttäneet evakuoidaan ja hoidetaan kotiuttamiskuntoon. Varustus on ennennäkemättömän mini-

maalinen ja vastaa todellista henkiinjäämistilannetta.

Kurssin "punaisena lankana" on Helppi Marttilan suorittama liikuntalääketieteellinen tutkimus miten ihminen kestää rasitusta ilman ruokaa ja lämpöä. Päivätaipaleet ovat pitkät, mutta maasto on hyväkulkuisia ja vuodenaikaan kuuluvia yrtejä yms. luonnonmuonaa esiintyy sopivan niukasti.

Lisäinfo seuraavassa Newsissä.

Seikkailuturvallisuusprojekti 1995-97 / Lastensuojelun Keskusliitto

Elämys- ja seikkailutoiminnan tiedotuslehti tulee

Suomalaisten seikkailukoulutusorganisaatiot Peräpohjolan opisto, Suomen seikkailukasvatuksen Tuki - KOTA ja Outward Bound Finland ovat sopineet Seikkailuturvallisuustyöryhmän kanssa yhteisen elämys- ja seikkailutoimintaa käsittelevän tiedotuslehden tekemisestä.

Elämys- / seikkailulehti on tarkoitettu yhdyssiteeksi ja tiedotuskanavaksi kaikille, jotka työssään esim. kouluttajina ja ohjaajina ovat tekemisissä elämys- ja seikkailupedagogiikan ja seikkailutoiminnan kanssa tai esim. opiskelevat alaa.

New's letter -tyyppisen lehden on määrä ilmestyä neljä kertaa vuodessa niin, että jokainen yhteistyötaho vastaa yhden numeron tekemisestä. Lehden painosmääräksi on kaavailtu vähintään 400 kappaletta. Painoasultaan lehti tulee olemaan mahdollisimman ekonominen malli eli vastaa koulutusorganisaatioiden aikaisempia lehdykäisiä - jotka se nyt ainakin osittain korvaa. Lehden nimi ja moni muukin asia on vielä auki, mutta kaikki selvinnee aikanaan.

Kaikki sellainen ajankohtainen juttu- ja kuva-aineisto, jonka vähintäänkin sivuaa aihetta ja jonka voi katsoa kiinnostavan kohderyhmää on tervetullutta toimitukseen. Odotamme esimerkiksi tietoa ja palautetta koulutuksesta ja kursseista,

selostuksia mahdollisista haavereista ja "near miss" -tilanteista, kirjaesittelyjä, kansainvälisiä kuulumisia yms.

Aineiston viimeinen sisäänjättöpäivä on 6.11.95. Toimituksen osoite on:

Lastensuojelun Keskusliitto
Seikkailuturvallisuusprojekti
Armfeltintie 1
00150 Helsinki 15

Juttupalkkioita ei makseta toisaalta lehden saa kotiinsa ainakin alkuun täysin veloituksetta! Jos epäilet, ettei osoitettasi löydy koulutusorganisaatioiden tai Seikkailuturvallisuusprojektin postituslistoilta - ota yhteyttä ja varmista lehden tulon.

Helsingissä 12.pnä lokakuuta 1995

Elämys- ja seikkailuterveisin

Heikki Koiso-Kanttila
1. lehden "vastaava toimittaja"
puh. 90 - 625 901
fax 90 - 627 990

Verileipä hylkeenpyytäjän tehomuonaa

Kun perämeren miehet lähtivät hyljejäille tuli muonan olla ankariin oloihin soveltuvaa ja pitkiin päiviin riittävästi ravintoa antavaa. Hylkeenpyytäjän repusta löytyi useasti verileipää, palvattua lammasta, suolaa ja kahvia. Aamupalaksi kuuman kahvin kera vedeltiin lammasiivuja leivän päälle, ja illalla telttakankaalla katetussa veneessä hyisen

lumimyrskyn pauhatessa meren jäällä, keitettiin samoista aineksista keitto, mausteena hyppysellinen suolaa. Ovatpa kiltalaisemmekin saaneet talviharjoituksissa todeta verileivän olevan maukasta mutta voimia antavaa. Ohjeita ei vain tahdo löytyä, mutta tässä yksi jonka olen kehittänyt, kokeillut ja hyväksi todennut.

Voudin verileivät

Tarvitset:
0.5 litraa verta ja saman verran olutta, 80 grammaa hiivaa, ja noin 1.7 kiloa ruisjauhoja leivontaan ja alustukseen, hyppysellinen suolaa.

Sekoita veri, olut, suola ja hiiva huolellisesti ja lisää jauhoja vähän kerrallaan kädellä sekoittaen kunnes taikina on todella kiinteää. Vaivaa niin kauan että taikina alkaa irtomaan käsistä. Anna taikinan nousta vähintään kaksi tuntia huoneenlämmössä astiassaan

liinan alla. Jaa taikina kahteen osaan, leivo molemmista osista pötköt jotka jaat kahdeksaan osaan. Leivo näistä osista noin tuuman (2,5 cm) paksuisia ja 13-15 cm halkaisijalta olevia leipiä jotka lopuksi rei'ität haarukalla. leipiä mahtuu tavalliselle uunipellille neljä. Anna nousta jälleen liinan alla noin tunti ja paista sitten unissa 225 lämpötilassa puolisen tuntia, nosta uunista ja liinan alla anna jäähtyä. Retkiä varten voit antaa leipiesi kuivua, jolloin ne ovat kevyempiä kantaa. Tämän 16 leivän

satsin energia määrällä voi luultavasti lentää vaikka kuuhun!

Sitten vaan palviliha, suola ja kahvi reppuun ja talviseen maastoon!

Tuliporasta vielä...

Käytä Nalle ihmeessä sitä mielikuvitustasi. Tuliporaa on ollut tuhatta laatua laidasta laitaan, kun sattumavillet ovat niitä tehneet. Eihän tämä teoria ole kirjoituspöydällä syntynyt, vaan juuri itsetekoisen tuliporan temppuilla tiukan jänteen syleilyssä. Sinänsä totuus voi olla ihan toinen kuin tämä teoria.

Asko Ruotsalainen

Voudin kaari joustaa...

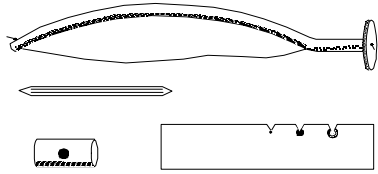
Tuliporassa jolla tein tulet kesällä 1994, oli kuusesta tehty kaari joka taipui. Ongelmana Nalle on kouluttaessaan pitänyt sitä että riittävää kitkaa ei saada poran ja jänteen välille jos kaari on joustava. Nailonnarulla tämä ei onnistunut minullakaan, mutta leveällä nahkahihnalla kylläkin. Tuliporia on varmasti ollut niin monta mallia kuin poraajainkin, joten kovin ehdottomia ei kai voida tässä asiassa olla. Yhtä totuutta jousiaseen synnystä tuskin on olemassakaan, luultavasti se on keksitty useassa paikassa eri aikoina, mutta onhan näitä juttuja opettavaista mieltä.

Mika Kalakoski

Ideoita, vinkkejä, kommentteja, keskustelua kaivataan ulkoilun turvallisuudesta, retkeilystä, varusteista, killan toiminnasta ja new'sin jutuista. Lähetä mielipiteesi toimitukseen ja vaikuta! Älä haudo harmejasi, ketään ei mielipiteistä teilata. Kilta on juuri sellainen jollaiseksi sen jäsenet tekevät. Tee killasta mieleisesi!

Kumpi oli ensin, tulipora vai käsijousi) siinäpä ikuisuuskysymys

Tämä tulipora-väittely alkaa muistuttaa televisiossa nähtyä mainosta "mikä oli ennen Flooraa?", tai kumpi oli ennen "kana vai muna", taikka nykyaikaisen lapsen väite että "maito saadaan kauppas-

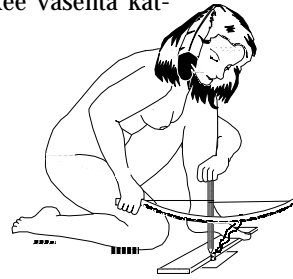

ta", eikä lehmästä.

Tutustuin ensimmäinen kerta tuliporaan vuonna 1955, kun aloitin partiassa. Se ei ollut helppo homma, koska tekniikan tuntemisesta ei ollut tarpeeksi tietoa. Tuli saatiin "vippaskonstein" ruudin avulla. Asia jäi sitten "muhimaan" pari kymmentä vuotta, ja vuonna 1976 innostuin rakentamaan omat välineet ja ryhdyin tutkimaan asiaa uudelleen. Ernest Tompson Setonin kirjasta "Kaksi Partiopoikaa" löysin ohjeet intiaanien käyttämästä tuliporasta. Nämä eivät kuitenkaan ollut tarpeeksi selkeitä, joten asia oli opittava kokeilemalla. Setonin kirjasta omaksuin kuitenkin jousen rakenteen, missä jänne pystytään kiristämään kesken poraamista. Olen aikoinaan käyttänyt nahkahihnaa, joka on janteen alkuperäinen materiaali ja tuli on syttynyt silläkin. Mutta nahkahihna kuluu, venyy, tulee liukkaaksi, on turhan kallis ja sitä joutuu säätämään usein. Kun lisäksi on äärettömän vaikeata saada korvausta "tompeloilta" jotka kokeilevat välineeni ja rikkovat niitä. Tästä minulla on monia karvaita

kokemuksia. Tämän takia olen ruvennut käyttämään nailonnarua. Se on kulutusta kestävämpi, halvempi ja tarpeeksi joustava eikä veny.

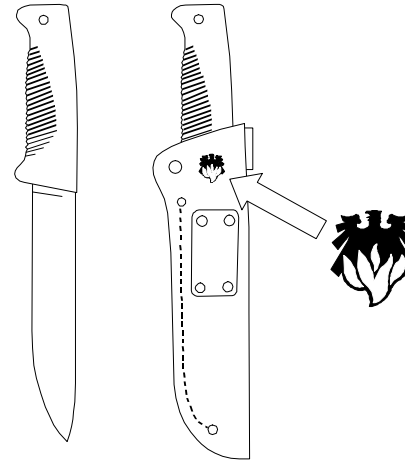
Se, että pora irtaoo ja lähtee lentoon (kuin mielikuvitus) kesken tuliporauksen ei todista, että tulipora keksittiin ennen jousiasetta. Aikoinaan toki minullekin tuli mieleen jotain samanlaista. Se kertoo vaan, että tekniikassa on parantamisen varaa! Kahvan ote herpaantuu helposti jos riittävän hyvää tukeaa kädel- le ei pidetä. Katso oheisessa "mielikuvituksellisessa" kuvassa miten intiaanityttö tukee vasenta kättä.

Olisi mielenkiintoista, jos joku tutkisi asiaa tarkemmin (ellei se jo on tutkittu). Missä käsijousta on käytetty, missä ja minkälaisia kitkatulentekotapoja ihmiset ovat tehneet, ja mikä arkeologiset löydöt tukevat e.m. asiaa. Siitä tulisi lähemmin totuutta tukeva loppupäätös kumpi oli ennen, tulipora vai käsijousi. Eli, mikseivät australialaiset alkuasukkaat keksineet jouta, vaikka he tunsivat tulenporaus käsin -tekniikkaa! Onkovatko eskimot sytyttäneet tulta tuliporalla? Onko Suomesta löytynyt arkeologisia tuliporavälineitä?

Nalle Corander

Numeroitu juhlapuukko Peltoselta

moderni versio eräkauden väkipuukosta jolla katkoo laavurangat ja tekee koivutulet. Terässä on teksti Survival Kilta ja numerointi 1-20. Puukon tuppki on musta ja siinä on Eero Laitisen käsintekemä metallinen (kahta metallia) Feniks-lintu merkki!

Puukot myydään hintaan 350 markkaa kappale. Tilaukset ottaa vastaan Eero Laitinen puh.k. 955-368161.

20.11.1995 mennessä tulleet tilaukset huomioidaan numeroiden jaossa siten että pisimpään jäsenenä olleet saavat pienimmät numerot. Määräpäivän jälkeen puukot lähetetään tilausjärjestyksessä. Kyseessä on todellinen keräilyharvinaisuus jota kuitenkin voi käyttää tosi hommissa. Puukkoja ei tulla valmistamaan enempää kuin em. 20 kappaletta.

Juhlavuoden kunniaksi on tarjolla keräilyharvinaisuudeksi muodostuvaa Survival killan 20-vuotis juhlapuukkoa. Puukko on J-P Peltosen ns. sissipuukko m. 95. Kyseessä ei ole maanviljelyskauden vuolupuukko, vaan pikemminkin

Tilaa UT-kurssi paita

väri harmaa, rinnassa Feniks-kuvio ja teksti OUTDOOR SAFETY, SURVIVAL GUILD FINLAND

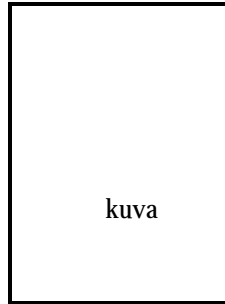
koot: M, L, XL
hintaan 70 mk, sis. lähetyskulut

tilaukset:
Ikonen Pasi puh 9400 - 853 961
kotiin 954 - 433 7635
työ 953 - 4141 530

Survival Kilta koulutuskortti

kuva

Nimi:

synt.aika:

osoite:

postinumero:

paikkakunta:

puhelin, koti: työ:

UT-kurssi (Survival test) vuonna:

muut killan kurssit:

kurssin nimi	aika ja paikka	tehtävä kurssilla	kurssin johtaja

Lisätietoja kääntöpuolella

lähetä kortti: Turka Aaltonen, Eteläpikkikatu 22, 28200 PORI